

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság dr Kecskés Patrícia Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... felperesnek a dr Szakál Róbert ügyvéd ... által képviselt ... I.r. és a ... II.r.alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Bíróságon 2.G.40.467/2007.számon indult, és a Fővárosi Ítéltábla 2010. június 4-én hozott 16.Gf.40.106/2010/5.számú részítéletével részben befejezett perében, a jogerős részítélet ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.106/2010/5.számú részítéletét hatályon kívül helyezi, és a Fővárosi Bíróság 2.G.40.467/2007/20.számú részítéletét helybenhagyja.

A Gfv.X.30.410/2010/6.számú kijavító végzésben foglaltak szerint, kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I.r.alperesnek 1.500.000 (egymillióöttszázezer) Ft + ÁFA másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I.r.alperesnek 500.000 (ötszázezer) Ft + ÁFA felülvizsgálati eljárási költséget.

Az I.r. alperes illetékmentessége folytán le nem rótt 900.000 (kilencszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A felperes illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetékből köteles a felperes 2.250.000 (kettőmillió-kettőszázötvenezer) Ft-ot külön felhívásra a Magyar Államnak megfizetni, a fennmaradó 250.000 (kettőszázötvenezer) Ft-ot az I.r.alperes illetékmentessége folytán az állam viseli.

Ez ellen a részítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 1993. december 31-én szerződést kötött az I.r.alperes bizományosaként eljáró II.r.alperessel az O. Vállalat átalakulásával létrehozandó korlátolt felelősségű társaság 85%-os üzletrészenek átruházására. Az írásbeli megállapodás tartalmazta, hogy az érintett gazdasági társaság bejegyzése folyamatban van.

1994. március 31-én a szerződő felek módosították a szerződésüket. Az üzletrész eredetileg kikötött vételárát 41.105.994 Ft-ra leszállították.

1996. április 30-án a felperes és az I.r. alperes újabb szerződést kötött, a bejegyzés alatt álló korlátolt felelősségű társaság másik, 15%-os üzletrészenek 7.330.000 Ft ellenében történő átruházásáról. E megállapodás rögzítette: a felperes ismeretében van annak, hogy az állami vállalat átalakulásának bejegyzése iránti kérelmet a cégbíróság elutasította. A határozattal szembeni fellebbezés elbírálása folyamatban van. A felperes az üzletrész átruházási szerződésekből eredő kártérítési igényéről lemond, a cégbejegyzés bármely okból történő elmaradása esetén a szerződő felek az időlegesen állami tulajdonban levő vagyon értékesítéséről, hasznosításáról és védelméről szóló 1992. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Iát.) 48.§ szerint fognak eljárni.

1996. október 31-én az újonnan létrehozandó korlátolt felelősségű társaság ügyvezetője, az I.r. alperessel történt előzetes egyeztetés után, az átalakulás bejegyzése iránti kérelmet elutasító cégbírósági végzéssel szembeni fellebbezést visszavonta.

A perbeli üzletrész átruházási szerződésekkel összefüggésben a peres felek között elszámolási jogvita keletkezett.

A felperes többször módosított végleges keresetében elsődlegesen 218.385.000 Ft és ennek 1996.november 1-jétől a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatainak egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket, az I.r.alperesnek felróható, az átalakulási kérelem elutasítása miatti lehetetlenülésre hivatkozással, kártérítés címén, a Ptk.312.§, 314.§, 318.§,339.§ és 509.§ alapján.

Másodlagosan az Iát.48.§(3)bekezdésére alapítva, elszámolás címén 205.287.921 Ft-ot és késedelmi kamatait követelte az alperesektől. Ezen összegben belül 141.899.021 Ft-ot vagyon növekmény, 55.000.000 Ft-ot elmaradt vagyoni haszon, 8.388.900Ft-ot többlet-foglalkoztatási kötelezettség címén kívánt elszámolni.

Harmadlagos keresete 213.535.994Ft és kamatainak megfizetésére irányult. 48.480.994 Ft-ot az üzletrészek vételárának

visszafizetéseként, 105.055.000 Ft-ot az elszámolási vagyonomérleg alapján kimutatható saját tőke különbözeteként, 55.000.000 Ft-ot elmaradt vagyoni haszonként, 5.000.000 Ft-ot nem vagyoni kárra hivatkozással kért az alperesektől, hibás teljesítés illetve kártérítés címén a Ptk.305.§(1)bekezdése, 318.§(1)bekezdése, 339.§(1) bekezdése alapján.

A II.r.alperessel szemben azt hangsúlyozta, hogy mint szakértő cég a perbeli szerződések megkötése során a tőle elvárható gondosságot elmulasztotta.

Az I.r.alperes a kereset elutasítását kérte. A kártérítési igénnyel szemben előadta, hogy a felperes az 1996. április 30-i szerződésben a kártérítési igényéről lemondott. Vitatta, hogy neki felróható okból nem került bejegyzésre a létrehozandó korlátozott felelősségű társaság. Utalt a cégbejegyzési kérelem elutasításáról szóló végzés elleni fellebbezés rajta kívül történt visszavonására, és arra, hogy a 85%-os üzletrész eladását követően a cégbejegyzési eljárásra már nem volt ráhatása. Az elszámolási igény tekintetében - az Iát.48.§-ra utalással - állította, hogy az üzletrészek vételárát meghaladóan pénzfizetési kötelezettség nem terheli. A felperes tevékenységével összefüggésben ugyanis az átalakuló cég saját tőkéje nem növekedett. Az elszámolási vagyonomérlegben kimutatott saját tőke növekmény az átalakuláskor a cég vagyonába tartozó három ingatlan könyvszerinti értékének átértékeléséből ered.

A II.r.alperes a vele szembeni igény elutasítását elévülésre hivatkozással kérte. A peres eljárás alatt, 2009.június 4-i hatállyal, felszámolás folytán megszűnt.

A Legfelsőbb Bíróság Gf.II.32.192/2001/10.számú végzésével elrendelt megismételt eljárás során az elsőfokú bíróság a II.r.alperes megszűnése miatt részítéletet hozott. Kötelezte az I.r.alperest 34.104.994 Ft és ennek 1996. november 1-jétől a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatainak megfizetésére. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Határozatának indokolásában rögzítette: a megelőző eljárás során hozott 30.G.76.254/1999/21.számú elsőfokú ítéletnek az I.r.alperest terhelő 14.376.000 Ft és 1997. május 9-től esedékes kamatainak megfizetéséről szóló rendelkezése - fellebbezés hiányában - jogerőre emelkedett. A megismételt eljárás az ezt meghaladó kereset tekintetében folyt.

Az elsőfokú bíróság jogi álláspontja szerint, a perbeli üzletrész átruházási szerződések egységes, egymásra épülő jogviszonyt hoztak létre. Utóbb, az eladót megillető jogokat és kötelezettségeket kizárólag az I.r.alperes gyakorolta. A jogvita vele szembeni elbírálását ezért nem akadályozta a II.r.alperes megszűnése. Az

üzletrész átruházási szerződések a korlátozott felelősségű társaság bejegyzésétől függő feltétellel jöttek létre. A cégbejegyzés megíusulásával, megíusult az üzletrészek átruházása is. A felperesnek a kifizetett vételár - 48.480.994 Ft - visszajár, amelyből azonban levonandó a korábban hozott jogerőre emelkedett ítélettel kifizetni rendelt 14.376.000 Ft.

Az elsőfokú bíróság nem tulajdonított annak jogi jelentőséget, hogy a felperes 22.625.000 Ft-on felül az ellenértéket kárpótlási jeggyel egyenlítette ki. Kifejtette azt is, hogy az Iát.48.§(3)bekezdésének helyes értelmezéséből az következik, hogy az átalakulni kívánt vállalatnak az átalakulás és a cégbejegyzés megtagadása közötti időszakra vonatkozóan elkészített elszámolási mérlegben kimutatott, veszteséges gazdálkodásból eredő vagyonsökkenés a felek közötti elszámolás során figyelembe nem vehető, azzal a vevő részére visszajáró vételár nem csökkenthető.

Az elsőfokú bíróság szerint az I.r. alperes az átalakulás bejegyzése iránti kérelem jogerős elutasításáig a felperes által kifizetett vételárat -ellenérték címén - magánál tarthatta. Annak visszafizetésére csak azt követően volt köteles. A kamatfizetés kezdőidőpontját ezért a cégbejegyzés jogerős elutasításának napjától állapította meg. A kamat mértékét az esedékességet követően bekövetkezett jogszabályi változások, a gazdálkodó szervezetek egymás közötti viszonyában a késedelmi kamat mértékéről rendelkező 86/1990.(XI.14.) Korm.rendelet valamint a Ptk 301.§ és a Ptk.301/A.§ alapján határozta meg.

Az elsőfokú bíróság a kereset ezt meghaladó elutasítását azzal indokolta: a felperes a kártérítési igényéről a cégbejegyzési kérelem elutasításának ismeretében, a szerződés megíusulásának kockázatával mondott le. Utalt arra is a bíróság, hogy a dolgozók tovább foglalkoztatására vonatkozó kötelezettség költségei az átalakulással érintett cég és nem a felperes vagyonát terheltek. A tervezett nyereség elmaradása pedig nem bizonyítja a felperest ért vagyoni hátrányt. A bíróság kártérítésre okot adó körülményként azt sem értékelte, hogy a felperesnek megíusult az a várakozása, miszerint, ha az átalakulás bejegyzésére nem kerül sor, akkor is módja lesz az átalakulással érintett cég vagyonát megszerezni.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek az elszámolási vagyonsmérlegben kimutatott saját tőke növekményre vonatkozó, az Iát.48.§(3)bekezdésére alapított igényével kapcsolatosan kifejtette, hogy azt azért találta alaptalannak, mert az átalakulás bejegyzésének jogerős elutasításáig terjedő időben a létrehozni kívánt gazdasági társaság veszteségesen működött. A saját tőkében kimutatott vagyon növekmény kizárólag a cég már átalakuláskor meglévő ingatlanainak ártértékeléséből származott.

A felperes és az I.r. alperes fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban a bíróság részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletét részben, a perköltségre is kiterjedően megváltoztatta, és a marasztalási összeget 16.423.975 Ft-ra leszállította. A per főtárgya tekintetében hozott döntése függvényében rendelkezett az eljárási költségek viseléséről.

A Ptk.316.§(1)bekezdésére utalással kifejtette: mivel a felperes tudva a szerződésszegésről - a cégbejegyzési kérelem elutasításáról - a teljesítést elfogadta, a szerződésszegésből eredő kártérítési igény tekintetében jogait nem tartotta fenn, sőt a kártérítési igényről kifejezetten lemondott, ezért szerződésszegésre alapítva kártérítési igényt nem érvényesíthet. A másodfokú bíróság úgy találta, hogy az eljárás során az sem nyert bizonyítást, miszerint a perbeli cégbejegyzés kizárólag az I.r.alperesnek felróható okból maradt el.

Az elszámolási igénnyel kapcsolatban azt hangsúlyozta: az Iát.40.§(4) bekezdése értelmében a perbeli szerződések nem üzletrész átruházásra, hanem tagsági jogok vételár ellenében történő értékesítésére irányultak. A cég bejegyzése hiányában ugyanis üzletrész nem jött létre. Az Iát.48.§(3) bekezdését akként értelmezte, hogy a felperesnek a vételár a tagsági jogok értékesítésének időpontjában fennálló vagyon és a cégbejegyzés elutasítását követően elkészített elszámolási vagyon arányában jár vissza az I.r. alperestől. Vagyonnövekmény kizárólag akkor vehető figyelembe, ha az a vevő tevékenységével és nem a tőle független átértékeléssel összefüggésben keletkezett.

A másodfokú bíróság e szempontok alapján, a rendelkezésre álló szakértői véleményre támaszkodva az elszámolási vagyonarányt 63,53%-ban határozta meg. Az elsőfokú bírósággal azonosan, 48.480.994 Ft-os vételárral számolt, nem tulajdonítva jogi jelentőséget annak, hogy a kifizetés részben kárpótlási jegy felhasználásával történt. A felperest megillető pénzösszeget 30.799.975 Ft-ban állapította meg. Ebből leszámította a megelőző eljárás során jogerősen megítélt 14.376.000 Ft-ot, és a különbözet megfizetésére kötelezte az I.r.alperest.

A jogerős részítélettel szemben kizárólag a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú részítélet megváltoztatását, és az I.r. alperesnek 108.480.994 Ft és kamatainak megfizetésre kötelezését kérte. 48.480.994 Ft-ra vételár visszafizetése, 55.000.000Ft-ra elmaradt haszon, 5.000.000 Ft-ra nem vagyoni kártérítés címén tartott igényt. Vagylagosan , az Iát.48.§(3)bekezdése alapján 153.565.994 Ft erejéig kérte az I.r.alperes marasztalását. 48.480.994 Ft vételár visszafizetése mellett, az elszámolási vagyonmérlegben kimutatott 105.085.000 Ft saját tőke növekményre

tartott igényt. Másodlagosan indítványozta a jogerős részítéletnek az elsőfokú részítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozathozatalra utasítását.

Előadta, hogy a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat a Ptk.312.§(2)bekezdését, 314.§(2)bekezdését, 318§-át, 339.§-át, 237.§(1)bekezdését sérti.

Állította: az átalakulás bejegyzése iránti kérelem elutasítása kizárólag az I.r.alperes felróható magatartásával áll okozati összefüggésben. Az átalakulás törvényes feltételeit nem biztosította, a bejegyzés elrendelésének akadályát képező hiányosságokat nem pótolta. Utalt arra, hogy a cégbíróság végzésével szembeni fellebbezést arra nem jogosult személy terjesztette elő, ezért kellett azt visszavonni. Az I.r.alperessel megállapodott abban is, ha cégbejegyzésre nem kerül sor, a kifizetett vételár ellenében vagy az átalakuló vállalat teljes vagyonát, vagy annak ismételt átalakulása esetén a tagsági jogokat meg fogja kapni. Az I.r.alperes e vállalásának teljesítését is elmulasztotta. A felperes szerint az I.r.alperes az üzletrész átruházási szerződésben a cégbejegyzés teljesítésére vállalt szavatosság ellenére, tudatosan megakadályozta a bejegyzés elrendelését. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél sérelmezte, hogy az állításait alátámasztó cégiratokat az eljáró bíróságok nem szerezték be. Kifejtette azt is, hogy az elszámolási vagyonmérleg a számviteli előírások szerint készült, valós adatokat tartalmaz, az Iát.48.§(3)bekezdés alapján a saját tőke növekmény javára elszámolandó.

A felperes vitatta, hogy részére 14.376.000 Ft jogerős határozattal megítélésre került, azt a jelen eljárásban a marasztalási összeg kiszámításakor le kellett vonni. Sérelmezte a jogerős határozatnak a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezéseit is.

Az I.r.alperes a jogerős részítélet hatályban fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős részítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, a Pp.275.§(2)bekezdése alapján. Megállapította, hogy a támadott határozat az alábbiakra tekintettel jogszabálysértő.

A Legfelsőbb Bíróság osztotta az ügyben eljáró bíróságok álláspontját, miszerint a peres felek jogvitájának elbírálásakor a felperes által a perbeli szerződésekben kikötött ellenértékként kifizetett 48.480.994 Ft-ból kell kiindulni. Nincs jogi jelentősége annak, hogy a felperes ezt az összeget részben készpénzben illetve részben kárpótlási jeggyel egyenlítette ki. A vételár nagyságának megítélése szempontjából közömbös, hogy a kárpótlási jegyeket milyen összegű készpénz kifizetése ellenében szerezte meg. A kárpótlási jegyek elszámolási értékét ugyanis a tagsági jogokat

értékesítő eladó határozta meg. A felperes a vételár kifizetésével kapcsolatos kötelezettségét arra figyelemmel teljesítette.

A peres felek által kötött szerződések teljesítése azonban lehetetlenült, így azok megszűntek. A felperes részére - a szolgáltatás elmaradása miatt - az I.r.alpereshez befolyt vételár visszajár.

A Legfelsőbb Bíróság jogi álláspontja szerint tévedett viszont a másodfokú bíróság, amikor az Iát.48.§(3)bekezdésére hivatkozással a teljes vételár helyett, csak annak, általa számított arányos része visszatérítésére látott lehetőséget. A bejegyzési eljárás folyamatban léte alatt az átalakulással létrehozni kívánt, a cégbírószági bejegyzéstől függően jogalannyá váló cég, folytathatott termelő, gazdálkodási tevékenységet. Az elszámolást e tevékenységből eredő vagyónváltozás, ha van, vagyonnövekmény tükrében kell elvégezni. Az Iát. 48. § (3) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, ha a cégbírószág az átalakulás bejegyzését megtagadja, elszámolási mérleget kell készíteni. Abban az esetben, ha az I.r. alperes jogelődje a vállalati vagyommérlegre kiállított tagsági jogot értékesítette, a tagsági jog vevője a vele az elszámolási mérlegben kimutatott vagyonnal arányosan számol el.

Az említett jogszabály tehát arra az esetre, ha a vagyonkezelő szerv e gazdasági társaság cégbejegyzését megelőzően, a tagsági jogokat, az Iát.40.§(4) bekezdése alapján értékesítette, e tagsági jogokat megszerző fél terhére megállapította a megszerzett tagsági jogokkal arányos elszámolási kötelezettséget. Ebbe az elszámolásba a vagyon feletti rendelkezési joghoz szükséges tagsági jog ellenértéke nem vonható be. A tagsági jog átruházója ugyanis nem az átalakulni kívánó, függő jogalanyisággal rendelkező cég volt, hanem a tagsági jogok gyakorlására jogosult vagyonkezelő szerv. Így a tagsági jog ellenértéke sem az átalakított gazdálkodó szervezetnél, hanem az eladónál jelent meg. Ezért azt, az átalakítani kívánt vállalat elszámolási mérlegébe sem lehet bevonni.

A perben beszerzett szakértői véleményekből megállapítható, hogy a perbeli, függő jogi helyzetben lévő gazdasági társaság - az ingatlanainak átértékeléséből eredő, saját tőke növekedés ellenére - veszteségesen működött. A felperes ezért, amint azt az eljáró bíróságok helytállóan kifejtették, az elszámolásból eredően, vagyonnövekmény kiadására nem jogosult.

A felperes a felülvizsgálati kérelmének benyújtását megelőzően maga sem vitatta, hogy az általa kifizetett 48.480.994 Ft vételárból 14.376.000 Ft részére történő megfizetéséről a Fővárosi Bíróság már rendelkezett a 30.G.76354/1998/21.számú, a Legfelsőbb Bíróság Gf.II.32.192/2001/10.számú végzése szerint jogerőre emelkedett ítéletével. A felülvizsgálati kérelmében kifejtett, ezzel ellentétes álláspontjával szemben, utal a Legfelsőbb Bíróság az eljáró bíróságok azon helyes megállapítására, hogy az említett,

14.376.000 Ft marasztalást tartalmazó rendelkezéssel szemben egyik peres fél sem terjesztett elő fellebbezést. A Legfelsőbb Bíróság 2002.szeptember 23-án kelt, Gf.II.32.192/2001/10.számú végzése is kizárólag az elsőfokú ítéletnek a keresetet elutasító rendelkezését helyezte hatályon kívül, és abban a körben rendelte el az eljárás megismétlését. A felülvizsgálati tárgyaláson utóbb előadottak szerint erre az összegre végrehajtási eljárást is kezdeményezett a felperes. A vita az adóssal abban a kérdésben áll fenn, hogy a végrehajtási jog elévült-e vagy sem. Erre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság az elsőfokú bírósággal azonosan, azt állapította meg, hogy az I.r.alperest a megismételt eljárás eredményeként még 34.104.994 Ft megfizetési kötelezettség terheli, a tagsági jogok átruházásának megghiúsulása miatt visszajáró vételárból.

A felperes kártérítési igényével kapcsolatosan a Legfelsőbb bíróságnak az, az álláspontja, hogy a másodfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályok megsértése nélkül hagyta helyben az arra vonatkozó elsőfokú bírósági elutasító döntést.

A felperes igen kedvező áron, és fizetési feltételekkel szerezte meg -összesen 48.480.994 Ft vételár ellenében - a 104.000.000 Ft törzstőkével, 132.922.000 Ft saját tőkével rendelkező gazdasági társaságban levő tagsági jogok összességét. A tagsági jogok 85%-os megszerzését követően, további 15%-os tagsági jog megvételére annak ellenére megállapodást kötött, hogy tudta, az átalakulni kívánó cég bejegyzését a cégbíróság -fellebbezéssel nem vitásan megtámadott - végzésével elutasította. Ilyen körülmények mellett, a cégbejegyzés jogerős elutasításának kockázata ismeretében, lemondott az ügylettel kapcsolatos kártérítési igényéről. A Legfelsőbb Bíróság e lemondó nyilatkozatot nem tartotta jogszabályba ütközőnek. A Ptk.314.(2)bekezdése értelmében ugyanis - amint arra a másodfokú bíróság is utalt - a szerződésszegésért való felelősség - ha jogszabály másként nem rendelkezik - kizárható illetve korlátozható, ha az azzal járó hátrányt az ellenszolgáltatás megfelelő csökkentése vagy egyéb előny kiegyenlíti. A Ptk. 316. § (1) bekezdése alapján, amely azt tartalmazza, ha a jogosult a teljesítést a szerződésszegésről tudva elfogadja, a szerződésszegésből igényt utóbb csak akkor támaszthat, ha erre irányuló jogait fenntartotta, a Legfelsőbb Bíróság a felperes kártérítési igényét, és az ennek elutasítása miatt megjelölt jogszabályok megsértésére vonatkozó, a felülvizsgálati kérelemben tett állításait is alaptalannak tartotta.

A kifejtett indokok alapján ezért, a kizárólag az Iát.48.§(3)bekezdését sértő jogerős részítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság részítéletét helyben hagyta.

A másodfokú perköltség viseléséről arra figyelemmel rendelkezett, hogy a felperes fellebbezésének pertárgyértéke 180.000 000 Ft, az I.r.alperes fellebbezésének pertárgyértéke 34.104.994 Ft volt. Mindkét fél fellebbezése eredménytelen volt. Az I.r.alperes fellebbezése alapján ezért a felperes részére 600.000 Ft jogi képviseleti munkadíjból, a felperes fellebbezése alapján az I.r.alperesnek 2.100.000 Ft jogi képviseleti munkadíjból álló fellebbezési eljárási költséget állapított meg a Legfelsőbb Bíróság. Az I.r.alperes javára mutató 1.500.000 Ft-ot a felperes - a Legfelsőbb Bíróság ítélet kihirdetése után hozott Gfv.X.30.401/2010/6.számú kijavító végzésében írtak szerint - köteles megfizetni, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003(VIII.22.) IM.rendelet (a továbbiakban:IM.r.) 3.§(5) bekezdése, illetve a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján.

A felperes felülvizsgálati kérelme 16.423.975.Ft pertárgyérték erejéig eredményes, 137.142.019 Ft pertárgyérték erejéig eredménytelen volt. Hozzávetőlegesen ezért a pervesztesség-pernyertesség aránya:10%-90% az I.r.alperes javára. Az I.r.alperest az IM.r.3.§(5)bekezdése alapján 2.100.000 Ft jogi képviseleti munkadíj megilletethetné. Figyelemmel azonban arra, hogy írásbeli felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő, a tárgyaláson való megjelenésével és a kifejtett tevékenységével - az IM.r.3.§(6)bekezdésének alkalmazásával - a rendelkező részben írt 500.000 Ft költség felszámítását tartotta arányban állónak a Legfelsőbb Bíróság. Ennek megfizetésére kötelezte a felperest a Pp.81.§(1)bekezdése alapján.

Az I.r.alperes illetékmentessége folytán le nem rótt 900.000 Ft fellebbezési eljárási illetéket , szintén a Legfelsőbb Bíróság ítélet kihirdetése után hozott, megelőzően említett kijavító végzésében írtak szerint az állam viseli, az illetékekről szóló 1990.évi XCIII.törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§(1)bekezdés c.)pontja, illetve a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14.§ alapján.

A felperes az illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az Itv. 59.§(1)bekezdése, illetve a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§(2)bekezdése szerint a 10%-os pernyertessége és 90%-os pervesztessége arányában köteles megtéríteni. Az teljes személyes illetékmentességet élvező I.r.alperesre eső illetéket a megelőzően említett Itv.5.§(1)bekezdés c) pontja, illetve a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14.§ alapján szintén az állam viseli.

Budapest, 2011.február 14.

.Bodor Mária sk. a tanács elnöke, Dr.Pethőné dr.Kovács Ágnes sk.
előadó bíró, Dr.Csőke Andrea sk. bíró